

Utena. Brīvajā laikā

Šoreiz par to, ko mēs ar Sandru Utenā darījām ārpus darba laika.

Vispirms – mēs visur gājām ar kājām, jo pilsēta nav liela, bet viesnīca no centra bija patālu – ap 3 kilometriem. Reljefs šeit paugurains, nav līdzenuma kā Jelgavā. Pilsētā ir divi parki, muzejs, ezers ar promenādi – diemžēl laika apstākļu un sniega dēļ aizgājām tikai līdz tam. Pastaigu ap ezeru atliekam uz nākamo reizi, ja tāda būs. Gada zaļajā laikā te noteikti ir ļoti skaisti.

Pirmajā dienā vairāk pastaigājām pa centru, atrodam bibliotēku, turpat blakus atrodas Utenas koledža. Pafotografējam nedaudz vides objektus, un ielūkojamies veikalos. Paraustām muzeja durvis – izrādās, tas pirmdienās ir ciet. Nekas, nāksim rīt. Bet laukumu pie muzeja gan iepazīstam – te ir visu Utenas partnerpilsētu informācija – izrādās, viņi draudzējas ar Preiļiem un Rēzekni.

Otrajā dienā pēc bibliotēkas gan tūlīt dodamies uz muzeju. Taču jāredz, kas te labs. Muzeja apskati sākam ar gleznu ekspozīciju – skaisti, koši un krāsaini.

1852 m. Utenos parapijoje gyveno
5130 žmonių,
iš jų **1548** mokantys skaityti
(832 vyrai ir 716 moterys)

Tālāk turpinās Utenas vēstures ekspozīcija – sākot no seno laiku izrakumiem un atradumiem pilsētas un apkārtnes teritorijā līdz pat mūsdienām. Telpa veidota interesanti, galvenie fakti un attēli vienkopus centrālajā zālē, ar vairākām nelielām telpām - kabatiņām, kur atrodama paplašināta informācija par attiecīgo laika posmu, piemēram par 30-tajiem gadiem u.c. Telpas pašā vidū interaktīvais galds – pilsētas karte, kur atrodama jebkura vieta pilsētā ar fotogrāfijām un aprakstiem. Šeit sameklējām bibliotēku, meklējām arī viesnīcu, bet tā priekš muzeja bija par jaunu. Tad dodamies prom un nolemjam ieiet nelielā konditorejā padzert kafiju. Un te atrodam bibliotekāra acij tīkamas lietas – uz palodzes stāv vesela rinda grāmatu – vari ņemt un lasīt, nesteidzoties malkojot gardu kafiju ar kūciņu.

Trešajā dienā pēc darba mājup ejot nolemjam izmest līkumu līdz vienai no Utenas baznīcām. Tās jumts redzams no mūsu mājupceļa – iesim paskatīties. Baznīcai nav katoļiem tik raksturīgo torņu – pa gabalu izskatās drīzāk pēc pareizticīgo – ar kupolu. Pieejot tuvāk, redzams, ka torņi ir gan, tikai ļoti maziņi. Redzam, ka uz turieni dodas diezgan daudz bērnu un nolemjam iekšā neiet un netraucēt. Baznīcas dārzu gan izstaigājam un tad dodamies caur vienu no parkiem uz mājām (viesnīcu).

Ceturtās dienas plānā mums filiālbibliotēkas, tātad pastaiga būs no viena pilsētas gala līdz otram. Pa ceļam mums ir otrs Utenas pilsētas parks – liels, skaists, sakopts. Te ir gan bērnu laukumi, gan āra treniņi, gan nelieli kanāliņi un bruģēti celiņi. Ejam un izbaudām skaisto apkārtni.

Pirms atgriezties viesnīcā pēc bibliotēku apmeklējuma vēl jāapskata dažas lietas, kas nav pie mums. Utenas trikotāžas veikals (viņiem ir sava ražotne) atrodas gandrīz blakus vienai no bibliotēkām. Atrodam, ka šeit ir ļoti labs piedāvājums bērnu veļai, bet tā kā mums mazu bērnu nav, tad ejam tālāk, neko nenopirkušas. Tā kā Utenā ir arī LIDL, tad nolemjam aiziet arī uz turieni. Nopērkam ciemakukuļus mājiniekiem un varam doties uz viesnīcu.

Biju sev plānā ierakstījusi arī veco pasta ēku, sekojot internetā atrastajai informācijai(neliels muzejs), bet mums teica, ka tur ir tikai mākslas skola, tad tur tā arī neaizgājām. Nu ko, varbūt vēl kādreiz atbrauksim uz Utenu, ieraudzīsim vēl ko citu. Atā, Lietuvas zeme.